KONCERT

Warszawskiego Kwartetu Puzonowego
TROMBASTIC
„KRÓLESTWO ZŁOTEJ BLACHY”
12 sierpnia 2012

WYKONAWCY

Piotr Wawreniuk – puzon tenorowy i altowy
Michał Kiljan – puzon tenorowy
Robert Krajewski – puzon basowy
Roman Miller – tuba

PROGRAM

Jan z Jesiennej – *Fanfara*
A. Jarzębski – *Canzona a 4*
M. Zieleński – *Optimam partem*
Wacław z Szamotuł – *Pieśń o narodzeniu Pańskim*
M.A. Charpentier – *Preludium do „Te Deum”*
J. Haydn – *Stworzenie świata* (fragment)
J. S. Bach – *Contrapunctus*
R. Wagner – Marsz z opery *Lohengrin*
F. Mendelsohn – Marsz weselny
L. van Beethoven – V Symfonia (fragm.)
Franz Schubert – *Ave Maria*
K. Serocki – Suita na 4 puzony (I cz.)
W. C. Handy – *St. Louis Blues*
Staroangielska piosenka *„Scarborough fair”*
Henry Mancini – *The Pink Panther*
Glenn Miller – *Little Brown Jug*

O kwartecie:

Kwartet TROMBASTIC powstał w 1987 r. jako zespół specjalizujący się w wykonawstwie muzyki renesansu i baroku, ale jego szeroki repertuar obejmuje też klasykę i romantyzm, muzykę współczesną i rozrywkową. Trzon zespołu stanowią puzoniści grający na wiernych kopiach instrumentów z okresu renesansu wykonanych w manufakturach Funke i Sicińskiego. Zespół współpracuje z wieloma wykonawcami muzyki dawnej, dzięki czemu łatwo może wzbogacać swój skład o perkusję, trąbki, flety, krzywuły, pomorty i wiele innych instrumentów. Regularnie koncertuje w kraju i za granicą, na festiwalach muzyki dawnej w Warszawie, Krakowie, Radomiu, Starym Sączu, Wrocławiu oraz w Niemczech, Czechach, Holandii. Kierują nim dwaj puzoniści – Piotr Wawreniuk i Robert Krajewski.

Wszyscy członkowie TROMBASTIC, oprócz studiów na warszawskiej Akademii Muzycznej, doskonalili swoje umiejętności na kursach mistrzowskich pod kierunkiem profesorów Stephena C. Andersena (University of Kansas), Ardasha Marderosiana (Chicago Liric Opera), Gasa Geversa (z Utrechtu) i innych.

Nazwiska członków zespołu TROMBASTIC spotkać można na płytach czołowych polskich wykonawców muzyki dawnej. Ich koncerty charakteryzuje duża dbałość o zachowanie kanonów tradycji wykonawczej połączona z subtelną dawką humoru, cechującą puzonistów wszystkich epok.

♪♪ ♪♪ ♪♪ ♪♪ ♪♪ ♪♪ ♪♪ ♪♪ ♪♪ ♪♪ ♪♪ ♪♪ ♪♪ ♪♪ ♪♪

Puzon, należący do grupy instrumentów dętych blaszanych, najbardziej spokrewniony jest z rodziną trąbek, z której wyodrębnił się dopiero około XIII w. Jego nazwa pochodzi z włoskiego (trombone). Trąbki, wydłużając się coraz bardziej, przybrały nową postać w XV w. środkowy odcinek rury stał się prosty, a części zakrzywione przybrały w stosunku do niego położenie równoległe. Na tym etapie puzon wykształcił się jako największa rozmiarami trąbka. Już w XVI wieku puzon był znany w całej Europie. Używany był prawie wyłącznie w muzyce kościelnej, gdzie wspierał głosy chóru. Dopiero gdy Beethoven użył go w swojejV Symfonii, puzon zaczął odgrywać bardzo dużą rolę w orkiestrze.

Instrumentów tych używały także kapele dworskie (włącznie z królewską). Puzony brzmiały wspaniale i monumentalnie jako jednorodny zespół lub w połączeniu z innymi instrumentami dętymi (cynki, pomorty, flety, krzywuły) czy też smyczkowymi. Puzon jako głośny i donośny instrument był również chętnie zapraszany do kapel ludowych grających muzykę taneczną i świąteczną w karczmach i zajazdach.

Od XVI wieku puzon budowano w pięciu wielkościach: sopranowej, altowej, tenorowej, basowej i kontrabasowej, przy czym sopranowy w praktyce prawie nie był używany. Suwak puzonu zastępuje wentyle używane w innych instrumentach dętych do zmiany długości przewodu, w którym wibruje powietrze, powodując w ten sposób zmianę wysokości dźwięku. Siedem naturalnych pozycji suwaka daje w sumie dwie oktawy dźwięków harmonicznych. Możliwe jest także uzyskanie różnych dźwięków harmonicznych poprzez zmianę ciśnienia powietrza wdmuchiwanego przez ustnik.